

EN NU HET STIL GEWORDEN IS

© 2017 Ingid E. Noppen
Eerste druk : 2017
Foto omslag : Jan L. Vos

ISBN : 9789463427869

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgenomen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

INGRID E. NOPPEN

EN NU HET STIL GEWORDEN IS

Deze gedichtenbundel is opgedragen aan mijn lieve zus Suzette en mijn zwager Jan, die mij steeds weer tot grote steun zijn in mijn leven.

NACHTTONEN

Melodieën van daar buiten
monotoon langsheen de ruiten
rusteloos fluiten van de wind

aan de linies van de nacht
donkere uren houden wacht
weigeren om slaap te vatten

op de wanden spieden dromen
met arendsogen naar een kans
vreemde werelden te toveren

onzichtbaar bijna in haar pels
schuifelt reeds het morgentij
met trippelvoetjes naderbij

IN STERRENLICHT

Daar etsen wij voetstappen
in door de zee gewassen zand
koesteren wij schelpen in onze hand
als waardevolle schatten

musiceren donkere golven
bijna dwingend dominant
schone sonates tot het strand
staan wij in magie gevangen

en de einder danst verlangen
voorbij de grenzen van ons zicht
onder scheppend sterrenlicht
weven wij herboren dromen

DE DAHLIA'S

Het klopt toch
dat ze zich hier overdadig ontvouwden
onder jouw zorgzame handen
vanaf hun eerste knop jij
hun rijping volgde met
waren het liefdevolle ogen?

en ik menigmaal
op dat pad aan de zijkant ...
nog voor mijn lippen
woorden konden vormen
'niet hier spelen' riep jij alleen maar

als een getalenteerde bloemist
gaf je voedsel en water
je wist precies hoeveel
en je won keer op keer

terwijl ik steeds weer
stierf in mijn bloei
ik weet niet eens meer
wat voor kleuren jouw bloemen hadden

ONTBLOOT

Aan 't einde van de straat
ontkleed, volkomen naakt
nadat voorheen in vol ornaat
zijn protserig gewaad
nadrukkelijk domineerde

broodmagere bonenstaken
als in een wee omhoog
zijn ruwe lijf huivert een nood
van hunkeren naar zon

bestolen door de herfst
die smalend deze stad
hooghartig binnentrad
en heerst met natte knoet

terwijl reeds in de verte loert
het silhouet van winter

NAAR WAAR NEVELEN WIJKEN

Zo zal het zijn
dat wij het roer in
onze handen nemen en
op ons kompas durven varen
naar daar waar haastig nevelen
zullen wijken voor onze komst

op de boeg zullen wij uitzien
naar wat opdoemt in de verte

wie zullen wij vrezen
dan slechts onze eigen schaduw
die ons aanklampt en als
reisgenoot ons vergezelt?

op het schuim van de golven
zal de wind zich neerleggen en
adem blazen in onze zeilen

en niet eerder zullen wij het
anker uitgooien dan wanneer
ik de zon wat licht heb ontnomen
om zicht te geven aan jouw ogen